

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 37C/21/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7110227439
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Brondoš
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7110227439.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudcom JUDr. Borisom Brondošom v právnej veci žalobcov 1/ T. N., W. X.X.XXXX, F. Q. X, V., X/ Y. N., W. XX.X.XXXX, F. Q. X, V., oboch zastúpených JUDr. Martinou Hopferovou, advokátkou so sídlom Urbánkova 25, Košice, proti žalovaným X/ K.. R. V., W. X.X.XXXX, F. R. X, V., X/ J. V., W. XX.XX.XXXX, F. R. X, V., oboch zastúpených JUDr. Miroslavom Katunským, advokátom, so sídlom Floriánska 16, Košice, o vydania bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Žalobu zamieťa.

Žalovaným v 1.a 2. rade priznáva náhradu trov konania vo výške 1.094,92 eura, ktorú sú žalobcovia v 1.a 2. rade povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet právneho zástupcu žalovaných v 1.a 2. rade JUDr. Miroslava Katunského, advokáta so sídlom Floriánska 16, Košice, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobcovia v 1. a 2. rade sa žalobou zo dňa 9.11.2010 domáhali, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade vydať žalobcom v 1. a 2. bezdôvodné obohatenie vo výške 1.800,- eur. Svoj návrh odôvodnili tým, že žalovaní začali užívať časť T.. Č.. XXXX/X od roku 2000, kedy nadobudli vlastníctvo k susediacemu pozemku - T.. Č.. XXXX/XX, druh - záhrady o výmere 1108 m2. Vzhľadom na skutočnosť, že medzi žalobcami a žalovanými nedošlo k dohode ohľadom užívania predmetnej časti parcely, žalobcovia si objednali vyhotovenie GP na oddelenie T.. Č.. XXXX/XXX (oddelenie tej časti, ktorú užívajú žalovaní) a na určenie vlastníckeho práva V. T.. Č.. XXXX/X. Hranica oddelenej predmetnej parcely je totožná s oplotením existujúcim priamo v teréne. Oplotenie bolo postavené v minulosti v roku 1996 z dôvodu skutočného užívacieho stavu nielen žalovanými, ale aj ich právnymi predchodcami. A naopak oplotenie na hranici parciel Č.. XXXX/X E. Č.. XXXX/XX neexistuje. Toto tvrdenie vyplýva, je nespochybniteľné, aj z kópie katastrálnej mapy. V zmysle predmetného GP žalovaní užívali a užívajú časť T.. Č.. XXXX/X, I. E. T.. Č.. XXXX/XXX, diel č. 3, druh - záhrada o výmere 123 m2, bez právneho titulu a bez akejkoľvek náhrady. Následne boli žalovaní vyzvaní, aby žalobcom zaplatili sumu 1.968,- eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Z odpovede právneho zástupcu žalovaných vyplýva, časť T.. Č.. XXXX/X neužívajú a nárok žalobcov považujú za neodôvodnený. Pri určovaní výšky nájmu vychádzali zo znaleckého posudku č. 148/2008, ktorý bol použitý v obdobnom spore vedenom na OS Košice I pod sp. zn. 15C/42/2007. Súdny znalec Ing. Jozef Faith stanovil výšku nájmu 7,33 eur/m2 na rok 2007. Toto nájomné sa týka susediacej T.. Č.. XXXX/X, ktorá má spoločnú hranicu s T.. Č.. XXXX/X E. L. T.. Č.. XXXX/XX. Žalobcovia sa domáhajú zaplata sumy 1.800,- eur titulom vydania majetkového prospechu nadobudnutého bezdôvodným obohatením v zmysle ust. § 451 v spojení s § 458 Občianskeho zákonníka za užívanie časti parc. Č.. XXXX/X I. U. XXX Y.X za obdobie dvoch rokov od 9.11.2008 do 9.11.2010, v peňažnej náhrade vo výške 1.800,- eur.

Žalovaní vo svojom vyjadrení k žalobe uviedli, že považujú prednesený nárok žalobcov za nedôvodný, nakoľko časť parcely Č.. XXXX/X - v doručenom geometrickom pláne č. 19/2010 označená ako parcela Č.. XXXX/XXX I. U. XXXmX, neužívajú a zároveň im označenie ako ani výmera tejto parcely nie je známa. Žalobu žiadajú v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a svedkov a oboznámením sa s návrhom, s vyjadrením žalovaných a s ďalšími listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi a zistil nasledovný skutkový stav:

Z výpovedí žalobcov vyplynulo, že žalovaný predmetný pozemok užívajú, napríklad ho kosili. Uvedenú parcelu nemohli žalobcovia užívať, lebo je tam plot. Pred tým predmetný pozemok užívalo družstvo. Zo strany žalovaných im nebolo bránené v užívaní predmetného pozemku. O užívanie predmetného pozemku nikdy žalovaných nežiadali. Oplotenie, ktoré odčlenilo časť ich pozemku, postavili sami žalobcovia potom, čo ich pozemok vymeral K.. T.. Jediné, čo im bráni v užívaní sporného pozemku, je plot. Žalovaný na spornom pozemku niečo sadil, nevedia, kedy to bolo, presné obdobie rokov si nepamätajú, bolo to v lete. Žalovaný užíva pozemok preto, že oni ho neužívajú.

Z výpovede žalovaného v 1. rade vyplynulo, že tento pozemok neužíval, nevie čo si pod pojmom užívanie niekto myslí. Pokiaľ sa myslí, že kosenie je užívanie, tak to kosil, ale iné užívanie nerobil. Na tomto pozemku okrem kosenia žiadne iné veci neprevádzal. Keď vznikol tento spor v roku 2010, odvtedy túto časť nekosí a žiada T.. N., aby si svoj plot posunula tam, kde má a začala tento pozemok užívať. Pozemok je v momentálnej dobe zarastený, jednak ide burina do jeho pozemku, môže spôsobiť v lete aj nejaký požiar, pretože tam už nerastie len tráva, ale začínajú tam rásť aj rôzne porasty. Na pozemkoch, ktoré sa týkajú predmetu sporu, nebolo nič nasadené.

Z výpovede žalovanej v 2. rade vyplynulo, že nikdy tento pozemok neužívali, majú presne vytyčený pozemok vyznačený červenou farbou, kde sa im končí pozemok, vedeli, že táto časť nie je vysporiadaná, ale vzhľadom k tomu, že to nikto nekosil a žijú tam starí ľudia, manžel dvakrát do roka to možno kosil a urobil jednu veľkú kopy sena na prostriedku ich pozemku. Vzhľadom k tomu, že sa oni zámennou zmluvou vôbec nedohodli, začali sa medzi sebou súdiť T. E. N. a tak zatiahli do tohto sporu N.V. aj ich a obvinili ich z užívania pozemku. Oni tam nikdy žiadne užívanie nemali, žiadne výnosy, boli si vedomí toho, že nie je to ich pozemok. Oni tam ani nechodili, dokonca ani nevstúpili na tento pozemok. Keďže táto burina začala prerastať až na ich stranu, tak manžel to dvakrát do roka dobrovoľne pokosil. Vzhľadom k tomu, že teraz je to tam celé zarastené, kotia sa tam mačky, je tam zver, je to dosť nepríjemné. Obrátili sa na životné prostredie. Na otázku súdu, či je plot na predmetnom spornom pozemku vo vlastníctve žalovaných, p. žalovaná v 2. rade uviedla, že to nie je ich plot, je to plot žalobcov a keď kúpili pozemok, si ho nechali vytyčiť a zistili, že žalobcovia majú posunutý tento plot. Kúpili pozemok od reštituentov, oni im to predali a túto časť nemajú vysporiadanú. To je všetko, ten plot tam bol už dávno predtým.

Z výpovede svedkyne T.. Y. T.Í. vyplynulo, že žalovaní v 1. a 2. rade sú susedia jej rodičov žalobcov. Žalovaní v 1. a 2. rade tú časť pozemku užívali do roku 2010, keď začal tento spor, tak p. žalovaný v 1. rade sa začal správať tak, že už nie je vlastníkom tohto pozemku, dovtedy sa správal tak, že je vlastníkom tohto pozemku, užíval to ako svoju záhradku, sadil tam jahody, mal tam zeleninu, kosil to, staral sa o to bezprostredne až ku plotu rodičov. Bolo to v roku 2008 - 2010. Keď začal tento spor, tak prestal, začal tvrdiť, že tento pozemok nie je jeho. Začalo to tak, že v roku 2005 žalovaný v 1. rade navštívil jej rodičov, priniesol jej zámennú zmluvu, teda návrh na vklad do katastra a vyhotovený geometrický plán, kde tú časť, ku ktorej sa správal ako majiteľ, si pričlenil ku svojmu pozemku, naliehal aj na jej rodičov, aby urobili nejakú vzájomnú zmluvu, aby ju podpísali, dal im znášať aj náklady za vyhotovenie zmluvy, nariadil im, aby išli do kancelárie notárky, aby sa tam osvedčili podpisy na tejto zámennej zmluve. Keď rodičia jej to ukázali, išla s tými papiermi na katastrálny úrad za doktorom, ktorý pozná T.. V., dala mu to všetko prečítať, preštudoval predložené doklady a oznámil jej, že zmluva a geometrický plán nie sú spracované podľa predpisov a na základe týchto dokladov kataster zmenu vlastníckych vzťahov nezapíše, zakázala rodičom, aby toto podpísali a napísala aj T.. T. list. Na otázku súdu, prečo jej rodičia neoplotili svoj pozemok podľa hranice existujúcich vlastníckych vzťahov, svedkyňa uviedla, že pozemok je tak oplotený preto, že prišla p. T. s tým, že nesprávne užívajú pozemok, čiže časť tohto pozemku patrí jej, pozdĺž nejaká ulička, nejakých 180 m², že užívajú to naviac. Nechceli sa ukrať o ten dvor, tak si skrátili záhradu, aby mali len tých 8 árov. Je to v štádiu riešenia, došlo tam k zlému geometrickému zameraniu.

Z výpovede svedka JUDr. Štefana Samovského vyplynulo, že tento sporný pozemok, ktorý dnes leží ladom, bol niekoľko rokov využívaný žalovanými, niekedy medzi rokmi 2007 - 2010, celkovo sa o pozemok starali, obrábali ho, bol v poriadku a bol obrobený v t.č.. Sčasti bol kosený a z väčšej časti tam bola sadená zelenina - mrkva, paradajky, jahody. Keď sa pozeral z domu na pravú stranu, tak bola vysadená tá časť a ukazuje na H. XXXX/XX. Bol obrobený po celej šírke, bolo to asi nejakých 8 - 10 m. Niekoľko rokov tam bola nasadená zelenina až k plotu. Netvrdí, že až k plotu možno to bolo meter od plotu. Bola tam sadená zelenina a časť bola pokosená.

Z výpovede svedka R. T. vyplynulo, že žalobcovia sú jeho svokrovci. Predmetom sporu je časť pozemku za plotom jeho svokrovcov, ktorý je susedný pozemok žalovaných, je to spor z obdobia rokov 2008 - 2010, kedy v t.č. sa T. V. staral ako vlastník, sadil tam, mal tam jahody, paradajky, trávnik, ktorý kosil až po ten plot, ktorý delí pozemky medzi svokrovcami E. T. V.. Od obdobia, kedy bola podaná žaloba, T. V. to prestal užívať a do dnes to stojí tak ako to stojí, je to celé zarastené. Na otázku súdu, prečo nie je pozemok vo vlastníctve žalobcov odčlenený plotom od pozemku vo vlastníctve žalovaných, svedok uviedol, pretože v rámci reštitúcie sa prihlásili pôvodní vlastníci, ktorí žiadali vysporiadať pozemky a tvrdili, že pozemok svokrovcov je väčší ako majú platnú výmeru. Na základe toho H. T., ktorý podal žalobu, dal zamerať tento pozemok a vytýčil presne hranicu, kde ten plot má byť a svokrovci posunuli ten plot tam kde je v súčasnej dobe. Aj dnes by to malo byť tak, že mali by mať 800 m² ako majú aj výmeru. Keď sa prihlásili reštituenti v roku 2005, tak vtedy na základe ich požiadavky a ich nárokov bol premeraný pozemok a plot bol posunutý tam kde je teraz, čiže bolo to v roku 2005. Ten plot sa posúval kvôli reštituentom, títo sa potom v čase ako sa tento plot posunul o ten malý sporný kus pozemku sporili tak, že tam niečo sadili, následne si to, čo zasadili, vytrhávali a až následne prišiel T. V.. Na otázku súdu, či je p. svedok toho názoru, že či je teraz zameraný pozemok vo vlastníctve žalobcov v súlade s výmerou na liste vlastníctva svedok uviedol, že tak ako je oplotený má za to, že žalobcovia užívajú tých 800 m², ktoré pôvodne majú na liste vlastníctva zapísané.

Z výpovede svedka T. N. vyplynulo, že žalobcovia sú jeho rodičia. Žalovaní užívali predmetný pozemok v roku 2008 - 2010, sa správali ako vlastníci pozemku, na ňom sadili, udržiavali ho, pestovali tam zeleninu. Bolo to až po plot, bol tam prihlásený na trvalom pobyte v rokoch 2006 - 2008, pozná ich, videl ich priamo ako tam sadili a pohybovali sa po tom pozemku, správali sa ako vlastníci predmetného pozemku. Na otázku súdu, čo bránilo rodičom posunúť plot tak, aby reálne ohraničoval ich vlastníctvo k predmetnému pozemku, svedok uviedol, že majú na liste vlastníctva 8 árov, keďže sa tam vedie spor, tak užívajú len tých 8 árov aj po posunutí tohto plotu. Teraz žalobcovia reálne užívajú 8 árov pozemku. Pred žalovanými tento sporný pozemok užívali aj tí, s ktorými sa vedie teraz súdny spor, mená presne nevie, myslí, že to boli tí reštituenti. Od kedy sa vedie tento spor p. žalovaný v 1. rade sa tvári, že na ten pozemok nikdy nevstúpil, že na ňom nič nerobil, teraz tam začala zarastať burina za tým plotom, presne ten výmer, ktorý užíval, ktorý patrí žalobcom, tak nie je obrobený.

Z výpovede svedka K. Y. V., T. vyplynulo, že žalovaní v 1. a 2. rade sú jeho rodičia. Rodičia nikdy neužívali ich pozemok a rozhodne nemali žiaden zisk z daného pozemku. Rodičia tento pozemok párkrát do roka pokosili, bolo to aj z bezpečnostných dôvodov a z dôvodu možného vzniku požiaru ako aj zo zdravotných dôvodov, keďže má alergiu.

Z výpovede svedkyne E. T. vyplynulo, že keď boli na návšteve u p. V. L. T. Č.G. v roku 2010 alebo 2011, sporný pozemok nebol obrobený.

Z výpovede svedkyne C. Č.G. vyplynulo, že predmetný pozemok je zarastený, predtým bol len skosený. Pokiaľ ide o vlastníctvo predmetného pozemku, je to komplikované. Má za to, že väčšia časť patrí T. N. a nejaký kúsok tam je iných. Plot, ktorý oddeľuje pozemky účastníkov, bol postavený pred 15 rokmi, predtým bol plot oveľa nižšie. T. N. si to celé užívala, záhradkárčila tam aj keď to nebolo celé jej. Potom si to T. N. sám zameral a ohradil, plot ktorý bol u nej, jedného dňa vybral tento plot aj kolíky asi ho otočil na opačnú stranu. Oni mali potom otvorený pozemok. V čase kedy p. N. premiestnil tento plot, neboli ešte vlastníckmi žalovaní. Žalovaní nesadili nijaké plodiny na spornom pozemku. Majú tam stromy a ríbezle na tom svojom pozemku.

Súd vec právne posúdil nasledovne:

Podľa ustanovenia § 123 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len „Občiansky zákonník“) každý vlastník má právo predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ustanovenia § 456 Občianskeho zákonníka v platnom znení predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa ustanovenia § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom znení sa musí vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa ustanovenia § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa ustanovenia § 489 Občianskeho zákonníka v platnom znení záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Na základe vykonaného dokazovania a citovaných ustanovení súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Predmetom konania je vydanie bezdôvodného obohatenia získaného na úkor žalobcov zo strany žalovaných užívaním časti pozemku vo vlastníctve žalobcov bez právneho dôvodu (právneho titulu). Žalobcovia sa teda domáhajú náhrady za to, že nemôžu užívať časť záhrady U. U. XXX Y.X A. T. T. Č.. XXXX/X - záhrady v celkovej výmere vrátane spornej časti XXX Y.X, nachádzajúceho sa v katastrálnom území V. W. U., zapísaného na liste vlastníctva Č.. XX, ktorý je v ich vlastníctve. Výšku bezdôvodného obohatenia vyčíslili ako výšku nájomného zodpovedajúceho nájomnej zmluve obvyklej v danom mieste a čase vo vzťahu k spornej časti predmetného pozemku.

Zo skutkového stavu zisteného súdom je zrejmé a nesporné, že žalobcovia sú vlastníkmi časti pozemku T.. Č.. XXXX/X - záhrady U. U. XXX Y.X, ktorý dobrovoľne neužívajú, pretože oddelili túto svoju časť pozemku od svojho ostatného pozemku plotom s tým, že k spornému pozemku nemajú prístup. Urobili tak z dôvodu, aby reálne užívali pozemky vo výmere, ktorú vlastní podľa listu vlastníctva, teda vo výmere 8 árov.

Každý vlastník má podľa § 123 Občianskeho zákonníka právo predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané.

Pre záver o (ne) dôvodnosti nároku uplatňovaného navrhovateľom voči odporcovi titulom bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu (ako jednej z foriem bezdôvodného obohatenia upravenej v § 454 Občianskeho zákonníka) bolo treba, aby navrhovateľ preukázal, že medzi ním a odporcom právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol t. j. aby preukázal, že odporca (v akej konkrétnej výške) bezdôvodné obohatenie získal, že mu (v akej konkrétnej výške) vznikla majetková ujma ako aj

príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. mája 2012, sp. zn. 7 Cdo 117/2011).

Bezdôvodné obohatenie vzniká i tomu, kto svojim konaním dosiahol na úkor vlastníka postavenie detentora jeho pozemku tým, že celý oplotený pozemok uzamkol a urobil ho prístupným len pre seba a svoju potrebu, a to bez ohľadu na to, nakoľko intenzívne ho skutočne využíval (akú plochu, ako často, príp. koľkokrát konkrétne sa na ňom zdržoval). Výška bezdôvodného obohatenia sa musí odvíjať od výšky nájomného zodpovedajúceho nájomnej zmluve obvyklej v danom mieste a čase vo vzťahu k celému pozemku (rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 25 Cdo 845/99).

Pokiaľ ide o splnenie zákonných predpokladov pre vznik záväzkového právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia, súd konštatuje, že žalobcovia súdu nepreukázali získanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaných, ktoré malo spočívať v užívaní cudzej veci (vyššie uvedeného pozemku) bez právneho dôvodu, keďže jednoznačným spôsobom súdu nepreukázali, v akom rozsahu a akým spôsobom užívali žalovaní vyššie uvedený pozemok. Vzhľadom na skutočnosť, že obohatený je povinný vydať všetko (a nie viac) ako sám získal (§ 451 odst. 1, § 456 veta prvá a § 458 odst. 1 obč. zák.) bolo povinnosťou žalobcov súdu jednoznačne preukázať, v akej výške žalovaní zvýšili svoj majetkový stav alebo o akú výšku sa ich majetkový stav v dôsledku toho nezmenšil, hoci by sa tak za bežných okolností stalo.

Dôkazné bremeno je inštitútom procesného práva, ktorý stíha toho účastníka, v ktorého záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená, bola v konaní preukázaná tak, aby ju súd mohol uznať za pravdivú. Keďže je dôkazné bremeno inštitútom procesného práva a má tiež jedine procesný účel, až vo svetle takej dôkaznej situácie, keď aktívny účastník bezozbytkov splní si svoju povinnosť tvrdenia aj povinnosť dôkaznú vynikne procesný zmysel dôkazného bremena, pretože jeho pravým zmyslom je umožniť súdu vydať rozhodnutie aj v tých prípadoch, keď určitá skutočnosť, rozhodná pre výsledok sporu, nebola dokázaná, teda v prípadoch, keď výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú prijať záver ani o pravdivosti týchto skutočností, ale ani záver o tom, že boli rozhodne nepravdivé. Avšak aj v týchto prípadoch musí rozhodnúť v neprospech toho účastníka, v ktorého záujme bolo podľa hmotného práva preukázať tvrdenú skutočnosť.

Vzhľadom na vyššie uvedené si podľa názoru súdu žalobcovia nespĺnili bezo zbytkov svoju dôkaznú povinnosť tomto smere, keď jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom súdu nepreukázali nimi tvrdenú skutočnosť a sice, že žalovaní užívali vyššie uvedený pozemok v nimi tvrdenom rozsahu a nimi tvrdeným spôsobom. V tejto súvislosti súd konštatuje, že kosenie predmetného sporného pozemku (táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná) nie je podľa názoru súdu jeho užívaním, pričom z tejto činnosti nemá ten, kto ju vykonáva (v tomto prípade nesporne žalovaní) žiaden majetkový prospech.

Pokiaľ ide o splnenie ďalšieho zákonného predpokladu pre vznik záväzkového právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia, a to protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, súd konštatuje, že neboli to žalovaní, ktorí by svojim konaním dosiahli na úkor žalobcov ako vlastníkov predmetného sporného pozemku postavenie detentora. V konaní bolo nesporné, že to boli práve žalobcovia, ktorí túto časť svojho pozemku oplotili (resp. plot posunuli) bez možnosti vstupu na tento pozemok zo svojej strany a urobili ho tým prístupným len zo strany žalovaných, pričom tým spôsobili to, že skutočný priebeh hranice susediacich pozemkov účastníkov konania neoddeľuje v prírode žiaden plot.

Pokiaľ ide o splnenie ďalšieho zákonného predpokladu pre vznik záväzkového právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia, a to existencia majetkovej ujmy, ktorá postihuje určitú osobu, súd konštatuje, že v konaní bolo výpoveďami žalobcov ako aj svedkov (príbuzných žalobcov) nesporne preukázané, že žalobcovia v rozhodnom období (2008 - 2010) ako aj v súčasnej dobe užívajú ako vlastníci svoje pozemky vo výmere, ktorú reálne vlastnia podľa výpisov z listov vlastníctva Č.. XXXX E. Č.. XX, pre katastrálne územie V. W. U., pričom im v tomto užívaní nikto (ani žalovaní) nebráni. Prípadným užívaním sporného pozemku žalovanými alebo tretími osobami im teda nemohla vzniknúť žiadna majetková ujma resp. ak by im súd priznal nejakú peňažnú sumu, žalobcovia by sa bezdôvodne obohatili, keďže by získali majetkový prospech bez právneho dôvodu.

Na základe vyššie uvedeného súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ustanovenia § 137 O.s.p. trovami konania sú aj súdny poplatok a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Predmetom konania je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.800,- eur proti žalovaným v 1. a 2. rade, ktorý mali byť zaviazaní spoločne a nerozdielne (solidárne). V konaní teda nedošlo k spojeniu dvoch vecí v jednom konaní (tzv. objektívnej kumulácii). Základnú sadzbu tarifnej odmeny súd určil z tarifnej hodnoty vecí 1.800,- eur vo výške 81,33 eura x 2 = 162,66 eura. Takto určená základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50%, keďže ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch osôb (§ 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), teda na sumu 81,33 eura.

O trovách konania súd rozhodol podľa prvej vety ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorej účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý o veci úspech nemal v spojení s prvou vetou ustanovenia § 151 ods. 1 a 2 O.s.p., podľa ktorej o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalovaní v 1. a 2. rade mali plný úspech v konaní, preto im súd priznal náhradu trov konania, ktorá pozostáva z náhrady zaplateného súdneho poplatku za odpor vo výške 108,- eur a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 986,92 eura, teda celkovo náhradu trov konania vo výške 1.094,92 eura.

Podľa ustanovení § 10 ods. 1, § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a), c) a d) a ods. 5 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. patrí advokátovi za úkon prevzatia a prípravy obhajoby odmena vo výške 81,33 eura, za úkon odporu proti platobnému rozkazu odmena vo výške 81,33 eura, za úkon účasti na pojednávaní pred súdom dňa 10.6.2011 odmena vo výške 81,33 eura, za úkon účasti na pojednávaní pred súdom dňa 25.7.2011 odmena vo výške 20,33 eura, za úkon účasti na pojednávaní pred súdom dňa 6.9.2011 odmena vo výške 20,33 eura, za úkon účasti na pojednávaní pred súdom dňa 28.2.2013 odmena vo výške 20,33 eura, podľa ustanovení § 10 ods. 1, § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2013 patrí advokátovi za úkon účasti na výsluchu žalobcov v domácom prostredí dňa 8.1.2014 odmena vo výške 81,33 eura, za úkon účasti na pojednávaní pred súdom dňa 3.11.2014 odmena vo výške 20,33 eura, za úkon účasti na pojednávaní pred súdom dňa 16.1.2015 odmena vo výške 81,33 eura, za úkon účasti na pojednávaní pred súdom dňa 7.9.2015 odmena vo výške 81,33 eura a za úkon účasti na pojednávaní pred súdom dňa 4.4.2016 odmena vo výške 81,33 eura, t.j. 650,63 eura a podľa § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. patrí advokátovi režijný paušál za 4 úkony po 7,21 eura, za 6 úkonov po 7,41 eura, za 2 úkony po 7,81 eura, za 4 úkony po 8,04 eura, za 4 úkony po 8,39 eura a za 2 úkony po 8,58 eura, t.j. spolu režijný paušál 171,80 eura, teda odmena spolu vo výške 822,43 eura + 20% DPH činí 986,92 eura.

Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav

neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh
na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 O.s.p.).

V Košiciach, dňa 4.4.2016

JUDr. Boris Brondoš
s u d c a

Za správnosť vyhotovenia: JUDr. Boris Brondoš